Udskriftsdato: 24. april 2024

2016/1 LSF 154 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven (Skærpelse af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse)

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: Udlændinge- og Integrationsmin., j.nr. 2016-15316

Fremsat den 15. marts 2017 af udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Skærpelse af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, som ændret senest ved lov nr. 235 af 14. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 11, stk. 3, nr. 1, 1. pkt.,* ændres »6 år« til: »8 år«.

2. I *§ 11, stk. 3, nr. 2,* ændres »1 års« til: »6 måneders«.

3. I *§ 11, stk. 3, nr. 5,* ændres »3 år« til: »4 år«.

4. I *§ 11, stk. 3, nr. 8,* ændres »2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år« til: »3 år og 6 måneder inden for de sidste 4 år«.

5. I *§ 11, stk. 8,* ændres »2 år og 6 måneder inden for de seneste 3 år« til: »3 år og 6 måneder inden for de seneste 4 år«.

6. I *§ 11, stk. 14, 1. pkt.,* ændres »3 år« til: »4 år«, og »2 år og 6 måneder« ændres til: »3 år og 6 måneder«.

7. *§ 11 a, stk. 1,* affattes således:

»Betinget frihedsstraf er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

1) Betinget frihedsstraf med vilkår om samfundstjeneste er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 7 år og 6 måneder fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom, dog altid indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen.
2) Anden betinget frihedsstraf er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 6 år fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom, dog altid indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen.«

8. *§ 11 a, stk. 2,* affattes således:

»*Stk. 2.* Ubetinget frihedsstraf er uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

1) Ubetinget frihedsstraf i under 60 dage er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år fra tidspunktet for løsladelse, jf. dog nr. 2.
2) Ubetinget frihedsstraf i under 60 dage for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 18 år fra tidspunktet for løsladelse.
3) Ubetinget frihedsstraf i 60 dage eller mere, men under 6 måneder, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 15 år fra tidspunktet for løsladelse.«

9. I *§ 11 a* indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»*Stk. 4.* En delvis betinget frihedsstraf er uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i det tidsrum, som den ubetingede del af frihedsstraffen ville give anledning til, jf. stk. 2.

Stk. 5. En straf, som er delvist eftergivet ved benådning, er uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i det tidsrum, som den del af straffen, der skal udstås, ville give anledning til, jf. stk. 1 og 2. En straf, som er helt eftergivet ved benådning, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 4 år og 6 måneder efter udløbet af den prøvetid, der er fastsat som betingelse for eftergivelsen.«

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 6-9.

10. *§ 11 a, stk. 4, nr. 1,* der bliver stk. 6, nr. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»1) Dom til ambulant behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 9 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 7.

2) Dom til behandling, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 9 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 12 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 7.«

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 3 og 4.

11. I *§ 11 a, stk. 4, nr. 2* og *3,* der bliver stk. 6, nr. 3 og 4, ændres »stk. 5« til: »stk. 7«.

12. I *§ 11 a, stk. 5,* der bliver stk. 7, ændres »stk. 4« til: »stk. 6«.

13. I *§ 11 a, stk. 6,* der bliver stk. 8, ændres »3 år« til: »6 år«.

14. I *§ 11 a, stk. 7,* ændres »stk. 1, 2 og 4« til: »stk. 1, 2 og 4-6«, og »stk. 1, 2 eller 4« ændres til: »stk. 1, 2 eller 4-6«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. maj 2017.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse for ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse, der er indgivet før lovforslagets fremsættelse. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedindhold
   2.1. Forslag til ændring af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse
      2.1.1. Gældende ret
      2.1.2. Ministeriets overvejelser
      2.1.3. Forslag til ændring
   2.2. Skærpet opholdskrav
      2.2.1. Gældende ret
      2.2.2. Ministeriets overvejelser
      2.2.3. Forslag til ændring
   2.3. Kriminalitet
      2.3.1. Gældende ret
      2.3.2. Skærpet vandelskrav
      2.3.2.1. Ministeriets overvejelser
      2.3.2.2. Forslag til ændring
      2.3.3. Forlængelse af karenstiderne
      2.3.3.1. Ministeriets overvejelser
      2.3.3.2. Forslag til ændring
   2.4. Skærpet selvforsørgelseskrav
      2.4.1. Gældende ret
      2.4.2. Ministeriets overvejelser
      2.4.3. Forslag til ændring
   2.5. Skærpet beskæftigelseskrav
      2.5.1. Gældende ret
      2.5.2. Ministeriets overvejelser
      2.5.3. Forslag til ændring
3. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
   3.1. Generelt
   3.2. Opholdskravets betydning for adgangen til ægtefællesammenføring
      3.2.1. Opholdskravets betydning
      3.2.2. Udlændingelovens § 9 c
      3.2.3. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer mv.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Som led i aftalen om finansloven for 2017 er den daværende regering, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti enige om at gennemføre strammere regler for ophold i Danmark.

Med lovforslaget udmøntes dette initiativ om strammere regler for ophold i Danmark ved at skærpe reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse. Det betyder, at nogle af de grundlæggende betingelser for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse ændres. Det drejer sig om opholdskravet, vandelskravet, selvforsørgelseskravet og beskæftigelseskravet. Derudover skærpes karenstiderne.

Opholdskravet skærpes, således at kravet om antal års lovligt ophold i Danmark hæves fra 6 til 8 år. Skærpelsen har betydning for adgangen til ægtefællesammenføring, idet der i dag normalt stilles krav til indvandrere om tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år for at få ægtefællesammenføring, jf. afsnit 3.2 nedenfor.

Vandelskravet skærpes, således at udlændinge, der er idømt en straf på 6 måneders ubetinget fængsel eller mere, udelukkes fra tidsubegrænset opholdstilladelse. I dag er kravet 1 år.

Karenstiderne for tidsubegrænset opholdstilladelse skærpes, så de i videre omfang svarer til karenstiderne for indfødsret. Det betyder bl.a., at karenstiden ved betinget fængselsstraf forlænges til 6 år mod i dag 4 år og 6 måneder, og at karenstiden ved ubetinget frihedsstraf over 60 dage, men under 6 måneder, forlænges til 15 år mod i dag 12 år.

Selvforsørgelseskravet skærpes, således at udlændinge ikke i de sidste 4 år forud for ansøgningen må have modtaget visse typer af offentlig forsørgelse. I dag er kravet 3 år.

Beskæftigelseskravet skærpes, så det fremover kræves, at en udlænding har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år og 6 måneder inden for de sidste 4 år for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. I dag er kravet mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år.

En række af de grundlæggende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse videreføres uændret. Det drejer sig om kravene om, at udlændingen ikke må have forfalden gæld til det offentlige, at udlændingen skal underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab, at udlændingen har bestået Prøve i Dansk 2, og at udlændingen skal være tilknyttet arbejdsmarkedet på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.

De enkelte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse vil på samme måde som i dag ikke skulle stilles, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det.

Det er i dag et krav for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen opfylder minimum 2 ud af 4 supplerende integrationsrelevante betingelser. Er alle 4 supplerende betingelser opfyldt, kan udlændingen opnå tidsubegrænset opholdstilladelse allerede efter 4 år. Lovforslaget berører ikke denne særlige model.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Forslag til ændring af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse

2.1.1. Gældende ret

For at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse skal en udlænding opfylde de grundlæggende betingelser i

udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1-9, og 2 ud af de 4 supplerende betingelser i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 1-4.

Det er en grundlæggende betingelse for at få tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har lovligt boet her i landet i mindst 6 år og i hele denne periode har haft opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1.

Det er endvidere en grundlæggende betingelse, at udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2.

Derudover er det en grundlæggende betingelse, at udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller §§ 210, 216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 244-246, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 3.

Det er også en grundlæggende betingelse, at udlændingen ikke har forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden og gælden ikke overstiger 100.000 kr., jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 4.

Det er ligeledes en grundlæggende betingelse, at udlændingen i de sidste 3 år forud for indgivelsen af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, og indtil udlændingen vil kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 5.

Herudover er det en grundlæggende betingelse, at udlændingen har underskrevet en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund eller på anden vis tilkendegivet at acceptere indholdet heraf, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 6.

Desuden er det en grundlæggende betingelse, at udlændingen har bestået Prøve i Dansk 2 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 7.

Ydermere er det en grundlæggende betingelse, at udlændingen har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8.

Endelig er det en grundlæggende betingelse, at udlændingen må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 9.

Udover de grundlæggende betingelser i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1-9, skal udlændingen som nævnt opfylde 2 ud af de 4 supplerende integrationsrelevante betingelser i § 11, stk. 4, for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det er en supplerende betingelse, at udlændingen har bestået en medborgerskabsprøve eller udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i bestyrelser, organisationer m.v., jf. udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 1.

Det er endvidere en supplerende betingelse, at udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 2.

Herudover er det en supplerende betingelse, at udlændingen har haft en årlig skattepligtig indkomst på gennemsnitligt 270.000 kr. de sidste 2 år forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, jf. udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 3. Ordningen administreres således, at der ved beregningen af de 270.000 kr. ikke fratrækkes AM-bidrag.

Endelig er det en supplerende betingelse, at udlændingen har bestået Prøve i Dansk 3, jf. udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 4.

De supplerende betingelser i udlændingelovens § 11, stk. 4, rangerer lige, og det er således op til den enkelte udlænding, hvilke 2 ud af de 4 betingelser udlændingen vil dokumentere at opfylde.

Udlændingen kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse allerede efter mindst 4 års – mod normalt 6 års – lovligt ophold i Danmark, hvis udlændingen opfylder de grundlæggende betingelser i § 11, stk. 3, nr. 2-9, og samtlige 4 supplerende betingelser i § 11, stk. 4, nr. 1-4.

En række af de grundlæggende betingelser og alle de supplerende betingelser stilles ikke, hvis betingelserne ikke kan kræves opfyldt, fordi Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, tilsiger det, jf. udlændingelovens § 11, stk. 16.

Som det fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2 eller 3, kan en udlænding ikke få tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis udlændingen er idømt ubetinget straf af mindst 1 års fængsel, eller hvis udlændingen er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for visse nærmere angivne straffelovsovertrædelser.

Hvis udlændingen – uden for de tilfælde, der er nævnt i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2 eller 3 – er idømt straf, kan udlændingen i en periode (karenstid) være udelukket fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse.

Udlændingelovens §§ 11 a og 11 b indeholder nærmere regler om karenstiden, herunder karenstidens længde og beregning.

2.1.2. Ministeriets overvejelser

Som led i aftalen om finansloven for 2017 er den daværende regering, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti enige om at gennemføre strammere regler for ophold i Danmark.

Aftaleparterne er således enige om at stramme reglerne yderligere, så der stilles større krav til de flygtninge og indvandrere, som ønsker at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark.

Der er enighed om, at der stilles højere krav til flygtninge og indvandreres evne og vilje til at integrere sig i det danske samfund på følgende punkter:

- Kravet for antal års lovligt ophold i Danmark for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse hæves fra 6 til 8 år. Skærpelsen vil desuden have en afsmittende effekt på adgangen til ægtefællesammenføring, idet der i dag stilles krav til indvandrere om tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år for at få ægtefællesammenføring.
- Udlændinge, der er idømt en straf på 6 måneders ubetinget fængsel eller mere, udelukkes fra tidsubegrænset opholdstilladelse. I dag er kravet 1 år.
- Karenstiderne for tidsubegrænset opholdstilladelse skærpes, så de svarer til karenstiderne for indfødsret. Det betyder, at karenstiden ved betinget fængselsstraf forlænges til 6 år mod i dag 4 år og 6 måneder, og at karenstiden ved ubetinget frihedsstraf over 60 dage, men under 6 måneder, forlænges til 15 år mod i dag 12 år.

- Det er i dag et krav for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændinge ikke i de sidste 3 år forud for ansøgningen har modtaget offentlig forsørgelse. Kravet hæves til 4 år.
- Beskæftigelseskravet hæves, så det fremover kræves, at en udlænding har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år og 6 måneder inden for de sidste 4 år for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. I dag er kravet mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år.

Aftaleparterne er enige om, at eventuelle mindre justeringer af de konkrete skærpelser kan håndteres i forbindelse med gennemførelsen af den opfølgende lovgivning.

Dette lovforslag udmønter ovennævnte initiativ i aftalen om finansloven for 2017, idet der foretages mindre justeringer i forhold til skærpelsen af karenstiderne, jf. afsnit 2.3.3 nedenfor.

2.1.3. Forslag til ændring

Som udmøntning af initiativet om strammere regler for ophold i Danmark i aftalen om finansloven for 2017 foreslås det, at reglerne om tidsubegrænset ophold skærpes. Det betyder, at nogle af de grundlæggende betingelser ændres. Det drejer sig om opholdskravet, vandelskravet, selvforsørgelseskravet og beskæftigelseskravet, jf. afsnit 2.2 – 2.5 nedenfor. Derudover skærpes karenstiderne, jf. afsnit 2.3.3 nedenfor.

En række af de grundlæggende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse videreføres uændret. Det drejer sig om kravene om, at udlændingen ikke må have forfalden gæld til det offentlige, at udlændingen skal underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab, at udlændingen har bestået Prøve i Dansk 2, og at udlændingen skal være tilknyttet arbejdsmarkedet på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.

De supplerende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse videreføres uændret.

De enkelte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse vil på samme måde som i dag ikke skulle stilles, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det.

For en nærmere gennemgang af de enkelte ændringer henvises i øvrigt til afsnit 2.2 – 2.5 nedenfor.

2.2. Skærpet opholdskrav

2.2.1. Gældende ret

Det er en grundlæggende betingelse for at få tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har lovligt boet her i landet i mindst 6 år og i hele denne periode har haft opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1.

Efter udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1, 1. pkt., kan der således, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, hvis udlændingen har lovligt boet her i landet, jf. dog stk. 7, i mindst 6 år, jf. dog stk. 5 og 6, og i hele denne periode haft opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p. Hvis opholdstilladelsen er meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, 1. pkt., på baggrund af ægteskab eller fast samlivsforhold, anses betingelsen i 1. pkt. kun for opfyldt, hvis opholdstilladelsen er meddelt på grundlag af samme ægteskab eller samlivsforhold, jf. § 11, stk. 3, nr. 1, 2. pkt.

Udlændingen kan dog opnå tidsubegrænset opholdstilladelse allerede efter mindst 4 års lovligt ophold i Danmark, hvis udlændingen opfylder de grundlæggende betingelser i § 11, stk. 3, nr. 2-9, og samtlige 4 supplerende betingelser i § 11, stk. 4, nr. 1-4, jf. udlændingelovens § 11, stk. 5.

Efter udlændingelovens § 11, stk. 5, kan der således, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, der har boet lovligt her i landet i mindst 4 år og i hele denne periode haft opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p, hvis udlændingen opfylder betingelserne i § 11, stk. 3, nr. 2-9, og betingelserne i § 11, stk. 4. § 11, stk. 3, nr. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Udlændinge, som har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension, er undtaget fra de grundlæggende betingelser om beskæftigelse i § 11, stk. 3, nr. 8, og tilknytning til arbejdsmarkedet i § 11, stk. 3, nr. 9. De er endvidere undtaget fra de supplerende betingelser om beskæftigelse i § 11, stk. 4, nr. 2, og indkomst i § 11, stk. 4, nr. 3.

Efter udlændingelovens § 11, stk. 6, er meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, som har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension, således betinget af, at udlændingen opfylder betingelserne i § 11, stk. 3, nr. 1-7, og en af betingelserne i § 11, stk. 4, nr. 1 og 4. Opfylder udlændingen betingelserne i § 11, stk. 3, nr. 2-7, og betingelserne i § 11, stk. 4, nr. 1 og 4, kan udlændingen meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, når udlændingen har boet lovligt her i landet i mindst 4 år.

Ophold i udlandet kan i et vist omfang indgå i beregningen af opholdskravet.

Efter udlændingelovens § 11, stk. 7, kan ophold i udlandet således indgå ved beregning af den periode, hvor udlændingen har boet lovligt her i landet, jf. § 11, stk. 3, nr. 1, og stk. 5, hvis:

1) Udlændingen har haft ophold i udlandet som udstationeret eller udsendt af en dansk offentlig myndighed, en privat virksomhed, en forening eller en organisation. Ved beregningen indgår opholdet med den fulde varighed, dog højst med 2 år.
2) Udlændingen har haft ophold i udlandet, i forbindelse med at udlændingens ægtefælle eller faste samlever har været udstationeret eller udsendt til udlandet som nævnt i nr. 1. Ved beregningen indgår opholdet med den fulde varighed, dog højst med 2 år.
3) Udlændingen har haft ophold i udlandet i tilfælde som nævnt i § 11, stk. 8, nr. 4. Ved beregningen indgår opholdet med den fulde varighed, dog højst med 1 år.

I forhold til udlændingelovens § 11, stk. 7, nr. 3, bemærkes, at § 11, stk. 8, nr. 4, omhandler ansættelsesforhold i udlandet, som er væsentlige af hensyn til udlændingens beskæftigelsesforhold her i landet.

2.2.2. Ministeriets overvejelser

Ifølge aftalen om finansloven for 2017 skal kravet for antal års lovligt ophold i Danmark for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse hæves fra 6 til 8 år.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at denne del af aftalen kan gennemføres ved en ændring af opholdskravet i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1.

Skærpelsen af opholdskravet fra 6 år til 8 år vil ikke berøre adgangen til at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse allerede efter mindst 4 års lovligt ophold, hvis udlændingen opfylder de grundlæggende betingelser i § 11, stk. 3, nr. 2-9, og samtlige 4 supplerende betingelser i § 11, stk. 4, nr. 1-4. Udlændingelovens § 11, stk. 5, videreføres således uændret.

Som anført i aftalen om finansloven for 2017 vil skærpelsen af opholdskravet fra 6 år til 8 år have en afsmittende effekt på adgangen til ægtefællesammenføring, idet der i dag normalt stilles krav til indvandrere om tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år for at få ægtefællesammenføring.

Det skyldes, at det efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, er en betingelse for ægtefællesammen-

føring, at en herboende person, der ikke er dansk statsborger, nordisk statsborger, har opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 eller ret til familiesammenføring efter EU-reglerne, har haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste 3 år.

Om forholdet til Danmarks internationale forpligtelser som følge af betydningen af skærpelsen af opholdskravet for adgangen til ægtefællesammenføring henvises til afsnit 3.2 nedenfor.

2.2.3. Forslag til ændring

Det foreslås, at opholdskravet ændres, så det fremover er en grundlæggende betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har lovligt boet her i landet i mindst 8 år og i hele denne periode har haft opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1.

Den foreslåede ændring går alene ud på at hæve opholdskravet i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1, fra 6 år til 8 år.

Der tilsigtes således ikke andre ændringer i opholdskravet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.3. Kriminalitet

2.3.1. Gældende ret

Det er en grundlæggende betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2.

Det er endvidere en grundlæggende betingelse, at udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller §§ 210, 216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 244-246, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 3.

I de tilfælde, der er nævnt i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, er udlændingen helt udelukket fra at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Hvis udlændingen – uden for de tilfælde, der er nævnt i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2 og 3 – er idømt straf, kan udlændingen i en periode (karenstid) være udelukket fra at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Efter udlændingelovens § 11, stk. 9, kan en udlænding, der uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, her i landet er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, ikke meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse før efter udløbet af de tidsrum, der er nævnt i § 11 a.

Udlændingelovens § 11 a, stk. 1-3, regulerer karenstiden i tilfælde, hvor udlændingen er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf.

Efter udlændingelovens § 11 a, stk. 1, er betinget frihedsstraf til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 4 år og 6 måneder fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom, dog altid indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen.

Efter udlændingelovens § 11 a, stk. 2, er ubetinget frihedsstraf – uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3 – til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

1) Ubetinget frihedsstraf i under 6 måneder er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år fra tidspunktet for løsladelse.
2) Ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 18 år fra tidspunktet for løsladelse.

Udlændingelovens § 11 a, stk. 3, fastsætter, at hvis udlændingen prøveløslades, regnes de i § 11 a, stk. 2, nævnte tidsrum fra dette tidspunkt.

Udlændingelovens § 11 a, stk. 4-6, regulerer karenstiden i tilfælde, hvor udlændingen er idømt en anden strafferetlig retsfølge end betinget eller ubetinget frihedsstraf.

Udlændingelovens § 11 a, stk. 4, fastsætter, at anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en betinget eller ubetinget frihedsstraf, er uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

1) Dom til behandling, herunder ambulant behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 9 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. § 11 a, stk. 5.
2) Dom til anbringelse i hospital, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 15 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. § 11 a, stk. 5.
3) Dom til forvaring, jf. straffelovens § 68, jf. § 70, og § 70, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 30 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, jf. § 11 a, stk. 5.

Udlændingelovens § 11 a, stk. 5, fastsætter, at ved efterfølgende ændringer af en af de i § 11 a, stk. 4, nævnte retsfølger beregnes udstrækningen af tidsrummet ud fra den sidst idømte retsfølge.

Udlændingelovens § 11 a, stk. 6, fastsætter, at dom til ungdomssanktion, jf. straffelovens § 74 a, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år fra tidspunktet for foranstaltningens ophør.

Udlændingelovens § 11 a, stk. 7, regulerer beregningen af karenstiden i tilfælde, hvor udlændingen flere gange er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge.

Udlændingelovens § 11 a, stk. 7, fastsætter således, at hvis udlændingen flere gange er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for lovovertrædelser, der ville have medført straf af denne karakter, beregnes de i § 11 a, stk. 1, 2 og 4, nævnte tidsrum ud fra den sidst idømte retsfølge, medmindre tidsrummet herved bliver kortere end det tidsrum, der efter § 11 a, stk. 1, 2 eller 4, er gældende for udlændingen efter en tidligere idømt retsfølge.

Endelig regulerer udlændingelovens § 11 b karenstiden i tilfælde, hvor udlændingen straffes for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 3, om ulovligt arbejde her i landet.

Udlændingelovens § 11 b fastsætter således, at straf for overtrædelse af § 59, stk. 3, uanset bestemmelsen i § 11 a er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 15 år, i gentagelsestilfælde i 22

år og 6 måneder, regnet fra løsladelsestidspunktet, tidspunktet for afsigelse af endelig dom, tidspunktet fra prøvetidens udløb eller tidspunktet for vedtagelse af bøde, således at det af de nævnte tidspunkter, der indebærer det seneste udløb af karenstiden, lægges til grund ved beregningen.

2.3.2. Skærpet vandelskrav

2.3.2.1. Ministeriets overvejelser

Ifølge aftalen om finansloven for 2017 skal udlændinge, der er idømt en straf på 6 måneders ubetinget fængsel eller mere, udelukkes fra tidsubegrænset opholdstilladelse. I dag er kravet 1 år.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at denne del af aftalen kan gennemføres ved en ændring af vandelskravet i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2.

Som konsekvens af ændringen af vandelskravet i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2, er det nødvendigt at ændre bestemmelsen om karenstiden i § 11 a, stk. 2.

2.3.2.2. Forslag til ændring

Det foreslås, at vandelskravet i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2, ændres, så det fremover er en grundlæggende betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Den foreslåede ændring indebærer, at grænsen for, hvornår en udlænding udelukkes fra at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, sættes ned fra 1 års fængsel til 6 måneders fængsel.

Den foreslåede ændring indebærer således, at udlændingen er udelukket fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis udlændingen er idømt ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Som konsekvens af den foreslåede ændring af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2, foreslås det endvidere at ændre bestemmelsen om karenstiden i § 11 a, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

2.3.3. Forlængelse af karenstiderne

2.3.3.1. Ministeriets overvejelser

Ifølge aftalen om finansloven for 2017 skal karenstiderne for tidsubegrænset opholdstilladelse skærpes, så de svarer til karenstiderne for indfødsret. Det betyder, at karenstiden ved betinget fængselsstraf forlænges til 6 år mod i dag 4 år og 6 måneder, og at karenstiden ved ubetinget frihedsstraf over 60 dage, men under 6 måneder, forlænges til 15 år mod i dag 12 år.

I den anledning bemærkes, at karenstiderne for indfødsret er reguleret i § 19, stk. 3 og 4, i aftale af 5. oktober 2015 om indfødsret (herefter indfødsretsaftalen) og bilag 2 til aftalen.

Efter indfødsretsaftalens § 19, stk. 3, kan ansøgere, der i øvrigt er straffet eller har modtaget en strafferetlig sanktion, ikke optages på et lovforslag om indfødsrets meddelelse før udløbet af en vis karenstid, jf. oversigten i bilag 2.

I det følgende sammenholdes karenstiderne for indfødsret med karenstiderne for tidsubegrænset opholdstilladelse med henblik på at fastslå, hvor der skal foretages ændringer i karenstiderne for tidsubegrænset opholdstilladelse for at gennemføre aftalen om finansloven for 2017:

Det følger af pkt. 5 i bilag 2 til indfødsretsaftalen, at ubetinget frihedsstraf op til 60 dage er til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse i 12 år fra straffens udståelse (prøveløsladelsestidspunktet), jf. dog pkt. 6.

Denne karenstid på 12 år svarer til den karenstid på 12 år ved ubetinget frihedsstraf i under 6 måneder, der gælder i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11 a, stk. 2, nr. 1.

Det følger videre af pkt. 6 i bilag 2 til indfødsretsaftalen, at ubetinget frihedsstraf op til 60 dage for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 dog er til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse i 18 år fra straffens udståelse (prøveløsladelsestidspunktet).

I forhold til meddelelse af indfødsret gælder der således en karenstid på 18 år ved ubetinget frihedsstraf op til 60 dage for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 (Forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) og kapitel 13 (Forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme mv.).

Der gælder ikke en tilsvarende karenstid i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse, og udlændingelovens § 11 a, stk. 2, skal derfor ændres for at gennemføre aftalen om finansloven for 2017.

Det følger herudover af pkt. 7 i bilag 2 til indfødsretsaftalen, at ubetinget frihedsstraf på 60 dage og op til 6 måneder er til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse i 15 år fra straffens udståelse (prøveløsladelsestidspunktet).

Denne karenstid på 15 år er således længere end den karenstid på 12 år ved ubetinget frihedsstraf i under 6 måneder, der gælder i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11 a, stk. 2, nr. 1. Udlændingelovens § 11 a, stk. 2, skal derfor også ændres på dette punkt for at gennemføre aftalen om finansloven for 2017.

Det følger herudover af pkt. 8 i bilag 2 til indfødsretsaftalen, at ubetinget frihedsstraf på 6 måneder og op til 1 år er til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse i 18 år fra straffens udståelse (prøveløsladelsestidspunktet).

Det følger ligeledes af pkt. 9 i bilag 2 til indfødsretsaftalen, at ubetinget frihedsstraf på 1 år og op til 1½ år er til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse i 27 år fra straffens udståelse (prøveløsladelsestidspunktet).

Som anført ovenfor i afsnit 2.3.2 foreslås det at skærpe vandelskravet i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2, så grænsen for, hvornår en udlænding udelukkes fra at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, sættes ned fra 1 års fængsel til 6 måneders fængsel. Som følge af denne skærpelse af vandelskravet i § 11, stk. 3, nr. 2, er det ikke relevant i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse at fastsætte karenstider for ubetinget frihedsstraf på 6 måneder og derover. Pkt. 8 og 9 i bilag 2 til indfødsretsaftalen giver således ikke anledning til ændringer af karenstiderne for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det følger herudover af pkt. 10 i bilag 2 til indfødsretsaftalen, at hvis en ubetinget frihedsstraf anses for udstået ved varetægtsfængslingen, regnes karenstiden, jf. pkt. 5-9, fra løsladelsen fra varetægtsfængsling.

I forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse fastsætter udlændingelovens § 11 a, stk. 2, at karenstiden regnes fra tidspunktet for løsladelse. I de tilfælde, hvor en ubetinget frihedsstraf anses for udstået ved varetægtsfængslingen, regnes karenstiden fra løsladelsen fra varetægtsfængsling. Der er derfor ikke behov

for at fastsætte en særregel for de tilfælde, hvor straffen anses for udstået ved varetægtsfængsling, i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det følger af pkt. 11 i bilag 2 til indfødsretsaftalen, at en straf, som er delvist eftergivet ved benådning, er til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse i den periode, som den del af straffen, der skal udstås, isoleret betragtet ville give anledning til, jf. pkt. 5-9. En straf, som er helt eftergivet ved benådning, er til hinder for optagelse på et lovforslag i 4 år og 6 måneder efter udløbet af den prøvetid, der er fastsat som betingelse for eftergivelsen.

Der gælder ikke en tilsvarende regulering af karenstiden i de tilfælde, hvor straffen er helt eller delvist eftergivet ved benådning, i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse, og udlændingelovens § 11 a skal derfor ændres for at gennemføre aftalen om finansloven for 2017.

Det følger endvidere af pkt. 12 i bilag 2 til indfødsretsaftalen, at betingede domme med vilkår om samfundstjeneste er til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse i 7 år og 6 måneder fra dommens afsigelse. Andre betingede domme er til hinder for optagelse på et lovforslag i 6 år fra dommens afsigelse, dog altid indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen.

Karenstiden på 6 år ved betingede domme er således længere end den karenstid på 4 år og 6 måneder ved betinget frihedsstraf, der gælder i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11 a, stk. 1.

Dertil kommer, at der i forhold til meddelelse af indfødsret gælder en karenstid på 7 år og 6 måneder ved betingede domme med vilkår om samfundstjeneste, mens der i dag ikke gælder en tilsvarende karenstid i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse.

Udlændingelovens § 11 a, stk. 1, skal derfor ændres for at gennemføre aftalen om finansloven for 2017.

Det følger af pkt. 13 i bilag 2 til indfødsretsaftalen, at en delvis betinget dom er til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse i den periode, som den ubetingede del af frihedsstraffen isoleret betragtet ville give anledning til, jf. pkt. 5-9.

Der gælder ikke en tilsvarende bestemmelse i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse, og udlændingelovens § 11 a skal derfor ændres for at gennemføre aftalen om finansloven for 2017.

Det følger herudover af pkt. 14 i bilag 2 til indfødsretsaftalen, at forvaring, jf. straffelovens § 70, er til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse i 30 år fra foranstaltningens ophævelse.

Denne karenstid på 30 år svarer således til den karenstid på 30 år ved forvaring, der gælder i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11 a, stk. 4, nr. 3. Denne bestemmelse skal derfor ikke ændres for at gennemføre aftalen om finansloven for 2017.

Det følger desuden af pkt. 15 i bilag 2 til indfødsretsaftalen, at anbringelsesdomme er til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse i 12 år fra foranstaltningens ophævelse, dog mindst 15 år fra dommens afsigelse.

Denne karenstid på 12 henholdsvis 15 år svarer således til den karenstid på 12 henholdsvis 15 år ved dom til anbringelse på hospital, der gælder i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11 a, stk. 4, nr. 2. Denne bestemmelse skal derfor ikke ændres for at gennemføre aftalen om finansloven for 2017.

Det følger ydermere af pkt. 16 i bilag 2 til indfødsretsaftalen, at behandlingsdomme er til hinder for

optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse i 9 år fra foranstaltningens ophævelse, dog mindst 12 år fra dommens afsigelse.

Denne karenstid på 9 henholdsvis 12 år er således længere end den karenstid på 6 henholdsvis 9 år ved dom til behandling, herunder ambulant behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, der gælder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11 a, stk. 4, nr. 1.

Det følger endvidere af pkt. 17 i bilag 2 til indfødsretsaftalen, at domme til ambulant behandling er til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse i 6 år fra foranstaltningens ophævelse, dog mindst 9 år fra dommens afsigelse.

I forhold til meddelelse af indfødsret gælder der således en karenstid på 6 henholdsvis 9 år ved domme til ambulant behandling, mens der i dag ikke gælder en tilsvarende karenstid i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse.

Udlændingelovens § 11 a, stk. 4, nr. 1, skal derfor ændres for at gennemføre aftalen om finansloven for 2017.

Det følger endvidere af pkt. 18 i bilag 2 til indfødsretsaftalen, at domme til ungdomssanktion, jf. straffelovens § 74 a, er til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse i 6 år fra foranstaltningens ophør.

Denne karenstid på 6 år er således længere end den karenstid på 3 år ved dom til ungdomssanktion, der gælder i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11 a, stk. 6. Denne bestemmelse skal derfor ændres for at gennemføre aftalen om finansloven for 2017.

I forhold til indfødsret fastsætter pkt. 1-4 i bilag 2 til indfødsretsaftalen karenstider ved bødestraf for forskellige lovovertrædelser, ligesom pkt. 19-21 i bilag 2 fastsætter karenstider ved andre sanktioner, herunder tiltalefrafald med vilkår og advarsel for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

I forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse er der ikke tilsvarende karenstider for bødestraf og andre sanktioner. Det skyldes, at der i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse alene er fastsat karenstider for de tilfælde, hvor en udlænding her i landet er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at det vil falde uden for rammerne af aftalen om finansloven for 2017 at udvide ordningen med karenstider ved tidsubegrænset opholdstilladelse til at omfatte bøder og de andre sanktioner, der er nævnt i pkt. 19-21 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Endelig fastsætter indfødsretsaftalens § 19, stk. 4, at hvis ansøgeren har været straffet (eller modtaget en strafferetlig sanktion) flere gange for ligeartet kriminalitet, forlænges karenstiden med 3 år for hver gang. Kriminalitet anses for ligeartet, hvis det drejer sig om overtrædelser af bestemmelser i samme lov, dog for så vidt angår overtrædelser af straffeloven og færdselsloven bestemmelser i samme kapitel. Straffelovsovertrædelser, hvori der indgår vold eller trusler om vold, anses dog altid for ligeartet. Kun sanktioner, der udløser karenstid, har gentagelsesvirkning. Den samlede karenstid beregnes med udgangspunkt i den straf, der isoleret betragtet medfører den karenstid, der udløber senest.

Der gælder ikke en tilsvarende bestemmelse om forlængelse af karenstiderne ved straf for ligeartet kriminalitet i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse, og Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at det vil falde uden for rammerne af aftalen om finansloven for 2017 at indføre tilsvarende bestemmelse i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det er på den baggrund Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at den del af aftalen om finansloven for 2017, der går ud på at skærpe karenstiderne for tidsubegrænset opholdstilladelse, så de svarer til karenstiderne ved indfødsret, kan gennemføres ved indholdsmæssige ændringer af de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 11 a, stk. 1, 2, 4 og 6 samt to nye bestemmelser, der foreslås indsat som udlændingelovens § 11 a, stk. 4 og 5, jf. nærmere umiddelbart nedenfor.

2.3.3.2. Forslag til ændring

Det foreslås for det første, at udlændingelovens § 11 a, stk. 1, ændres, så betinget frihedsstraf er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

1) Betinget frihedsstraf med vilkår om samfundstjeneste er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 7 år og 6 måneder fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom, dog altid indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen.
2) Anden betinget frihedsstraf er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 6 år fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom, dog altid indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen.

Den foreslåede ændring indebærer, at der fremover – ligesom ved karenstiderne for indfødsret – skal skelnes mellem betingede domme med vilkår om samfundstjeneste, jf. nr. 1, og andre betingede domme, jf. nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 1, nr. 1, indebærer, at karenstiden ved betinget dom med vilkår om samfundstjeneste fastsættes til 7 år og 6 måneder fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom, dog altid indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen. Dermed sikres det, at der i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse indføres en karenstid ved betinget frihedsstraf med vilkår om samfundstjeneste, som svarer til den karenstid ved betingede domme med vilkår om samfundstjeneste, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 12 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 1, nr. 2, indebærer, at karenstiden ved betinget frihedsstraf forlænges fra 4 år og 6 måneder til 6 år. Dermed kommer den karenstid ved betinget frihedsstraf, der gælder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, til at svare til den karenstid på 6 år ved betingede domme, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 12 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås for det andet, at udlændingelovens § 11 a, stk. 2, ændres, så ubetinget frihedsstraf uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

1) Ubetinget frihedsstraf i under 60 dage er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år fra tidspunktet for løsladelse, jf. dog nr. 2.
2) Ubetinget frihedsstraf i under 60 dage for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 18 år fra tidspunktet for løsladelse.
3) Ubetinget frihedsstraf i 60 dage eller mere, men under 6 måneder, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 15 år fra tidspunktet for løsladelse.

Den foreslåede ændring indebærer, at der fremover – ligesom ved karenstiderne for indfødsret – skal skelnes mellem ubetinget frihedsstraf i under 60 dage, jf. nr. 1, ubetinget frihedsstraf i under 60 dage for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13, jf. nr. 2, og ubetinget frihedsstraf i 60 dage eller mere, men under 6 måneder, jf. nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 2, nr. 1, indebærer, at karenstiden fortsat er 12 år ved ubetinget

frihedsstraf i under 60 dage. Dermed sikres det, at karenstiden svarer til den karenstid på 12 år ved ubetinget frihedsstraf op til 60 dage, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 5 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 2, nr. 2, indebærer, at der fastsættes en karenstid på 18 år ved ubetinget frihedsstraf i under 60 dage for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 (Forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) eller kapitel 13 (Forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme m.v.). Dermed indføres der i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse en karenstid, som svarer til den karenstid på 18 år ved ubetinget frihedsstraf op til 60 dage for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 6 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 2, nr. 3, indebærer, at karenstiden ved ubetinget frihedsstraf i mere end 60 dage, men under 6 måneder, forlænges fra 12 år til 15 år. Dermed kommer denne karenstid til at svare til den karenstid på 15 år ved ubetinget frihedsstraf på 60 dage og op til 6 måneder, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 7 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

Der foreslås for det tredje en ny bestemmelse i udlændinge- lovens § 11 a, stk. 4, som fastsætter, at en delvis betinget frihedsstraf uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i det tidsrum, som den ubetingede del af frihedsstraffen isoleret ville give anledning til, jf. § 11 a, stk. 2.

Dermed indføres der i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse en bestemmelse om karenstiden ved en delvist betinget frihedsstraf, som svarer til den bestemmelse om karenstiden ved delvist betinget dom, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 13 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Der foreslås for det fjerde en ny bestemmelse i udlændinge- lovens § 11 a, stk. 5, som fastsætter, at en straf, som er delvist eftergivet ved benådning, uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i det tidsrum, som den del af straffen, der skal udstås, isoleret ville give anledning til, jf. § 11 a, stk. 1 og 2. En straf, som er helt eftergivet ved benådning, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 4 år og 6 måneder efter udløbet af den prøvetid, der er fastsat som betingelse for eftergivelsen.

Dermed indføres der i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse en bestemmelse om karenstiden ved straf, der er helt eller delvist eftergivet ved benådning, som svarer til den bestemmelse herom, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 11 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås for det femte, at udlændingelovens § 11 a, stk. 4, nr. 1, ophæves, og at det i stedet fastsættes, at anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en betinget eller ubetinget frihedsstraf, uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

1) Dom til ambulant behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 9 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. § 11 a, stk. 7.

2) Dom til behandling, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 9 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 12 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. § 11 a, stk. 7.

Den foreslåede ændring indebærer, at der fremover – ligesom ved karenstiderne for indfødsret – skal skelnes mellem domme til ambulant behandling, jf. nr. 1, og andre behandlingsdomme, jf. nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 6, nr. 1, indebærer, at karenstiden ved dom til ambulant behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse fortsat er 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 9 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen. Dermed sikres det, at den karenstid ved domme til ambulant behandling, der gælder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, svarer til den karenstid ved domme til ambulant behandling, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 17 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 4, nr. 2, der bliver stk. 6, nr. 2, indebærer, at karenstiden ved dom til behandling forlænges fra 6 år til 9 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 12 år (mod i dag 9 år) fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen. Dermed sikres det, at den karenstid ved behandlingsdomme, der gælder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, svarer til den karenstid ved behandlingsdomme, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 16 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

Endelig foreslås det at ændre udlændingelovens § 11 a, stk. 6, der bliver stk. 8, så dom til ungdomssanktion, jf. straffelovens § 74 a, fremover er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 6 år fra tidspunktet for foranstaltningens ophør.

Den foreslåede ændring indebærer, at karenstiden ved dom til ungdomssanktion forlænges fra 3 år til 6 år. Dermed kommer den karenstid ved dom til ungdomssanktion, der gælder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, til at svare til den karenstid på 6 år ved dom til ungdomssanktion, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 18 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 13, og bemærkningerne hertil.

2.4. Skærpet selvforsørgelseskrav

2.4.1. Gældende ret

Det er en grundlæggende betingelse for at få tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen i de sidste 3 år forud for indgivelsen af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, og indtil udlændingen vil kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 5.

Efter udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 5, kan der således, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, hvis udlændingen i de sidste 3 år forud for indgivelsen af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, og indtil udlændingen vil kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven bortset fra hjælp i form af

enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor.

Udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 5, 1. led, indebærer, at udlændingen som udgangspunkt ikke kan få tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis udlændingen har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven i de sidste 3 år forud for indgivelsen af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, og indtil udlændingen vil kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Eksempler på ydelser, som gives efter aktivloven og dermed normalt er til hinder for tidsubegrænset opholdstilladelse, er integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse.

Udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 5, 2. led, indebærer, at modtagelse af hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller modtagelse af ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor, ikke er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Denne undtagelse fra selvforsørgelseskravet omfatter hjælp til enkeltudgifter, herunder til sygebehandling m.v., særlig hjælp vedrørende børn og hjælp til flytning, efter lov om aktiv socialpolitik §§ 81-85 og integrationslovens §§ 35-39. De nævnte bestemmelser i lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven omhandler hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter. De beløb, der udbetales i medfør af disse bestemmelser, vil ofte være beskedne og ikke umiddelbart have betydning for parrets evne til selvforsørgelse, hvorfor modtagelse af sådanne ydelser typisk ikke vil være til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det er dog udlændingemyndighederne, som i hver enkelt sag vurderer, om der er tale om en ydelse, der ikke er omfattet af selvforsørgelseskravet, og som derfor ikke er til hinder for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Ved vurderingen af, om en enkeltstående ydelse kan anses for at være af mindre beløbsmæssig størrelse, skal der lægges vægt på, om ydelsen har en sådan karakter og størrelse, at den ikke antages at have indflydelse på udlændingens evne til selvforsørgelse. Det kan forekomme, at ydelser, som er begrundet i enkeltstående tilfælde, udbetales flere gange. Udlændingestyrelsen vil i sådanne tilfælde foretage en vurdering af, hvorvidt hjælpen kan anses som enkeltstående ydelser. Der lægges herved afgørende vægt på, om hjælpen er udbetalt over en kort periode.

Som eksempler på ydelser, der må sidestilles med eller træder i stedet for løn eller pension, kan nævnes:

- Ledighedsydelse udbetalt til personer, der opfylder betingelserne for at modtage fleksydelse med henblik på en tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet.
- Ledighedsydelse til ansatte i fleksjob i forbindelse med afholdelse af ferie.
- Tillæg efter lov om aktiv socialpolitik § 27 a, som kan udbetales til førtidspensionister, der ikke kan få fuld pension som følge af betingelserne om optjening (såkaldte brøk-førtidspensionister).

En udlænding, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse, er forpligtet til på tro og love at erklære, at vedkommende ikke har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven i 3 år forud for tidspunktet, hvor udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, bortset fra enkeltstående mindre ydelser eller ydelser der må sidestilles med løn eller pension.

Erklæringen skal udfyldes og indsendes til Udlændingestyrelsen i forbindelse med, at udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse. Udlændingestyrelsen vil herefter lægge erklæringen til grund ved behandlingen af sagen.

Hvis en udlænding har afgivet forkerte oplysninger, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar, jf. straffelovens § 161.

I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, vil der blive set bort fra selvforsørgelseskravet, jf. udlændingelovens § 11, stk. 16.

2.4.2. Ministeriets overvejelser

I aftalen om finansloven for 2017 er anført, at det i dag er et krav for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændinge ikke i de sidste 3 år forud for ansøgningen har modtaget offentlig forsørgelse. Kravet hæves til 4 år.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at denne del af aftalen kan gennemføres ved en ændring af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 5.

2.4.3. Forslag til ændring

Det foreslås, at selvforsørgelseskravet i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 5, ændres, så det fremover er en grundlæggende betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen i de sidste 4 år forud for indgivelsen af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, og indtil udlændingen vil kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor.

Den foreslåede ændring går alene ud på at hæve den periode, hvor udlændingen ikke må have modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, fra 3 år til 4 år.

Der tilsigtes således ikke andre ændringer af selvforsørgelseskravet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

2.5. Skærpet beskæftigelseskrav

2.5.1. Gældende ret

Det er en grundlæggende betingelse for at få tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8.

Efter udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8, kan der således, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, hvis udlændingen har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. § 11, stk. 8, i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Udlændingelovens § 11, stk. 8, indeholder regler om beregning af den periode, hvor udlændingen har været i beskæftigelse mv.

Efter udlændingelovens § 11, stk. 8, indgår beskæftigelse ved beregning af, om en udlænding har været i ordinær beskæftigelse i mindst 2 år og 6 måneder inden for de seneste 3 år, jf. § 11, stk. 3, nr. 8, på følgende måde:

1) Ansættelsesforhold, hvor udlændingen her i landet har haft ordinær beskæftigelse med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mindst 30 timer (fuldtidsbeskæftigelse), indgår med den fulde varighed.
2) Ansættelsesforhold i udlandet, hvor udlændingen har haft beskæftigelse som udstationeret eller udsendt af en dansk offentlig myndighed, en privat virksomhed, en forening eller en organisation, indgår med den fulde varighed, dog højst med 2 år.
3) Ansættelsesforhold i udlandet, hvor udlændingen har haft beskæftigelse, i forbindelse med at udlændingens ægtefælle eller faste samlever har været udstationeret eller udsendt til udlandet som nævnt i nr. 2, indgår med den fulde varighed, dog højst med 2 år.
4) Ansættelsesforhold i udlandet, som er væsentlige af hensyn til udlændingens beskæftigelsesforhold her i landet, indgår med den fulde varighed, dog højst med 1 år.

Herudover kan en periode, hvor udlændingen har modtaget eller kunne have modtaget støtte til pasning af et handicappet barn, en døende nærstående eller et alvorligt sygt barn, indgå ved beregning af den periode, hvor udlændingen har været i beskæftigelse mv., jf. udlændingelovens § 11, stk. 14.

Efter udlændingelovens § 11, stk. 14, kan den periode, hvor en udlænding inden for de sidste 3 år forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, har modtaget eller kunne have modtaget støtte efter lov om social service til pasning af et handicappet barn eller en døende nærstående eller efter barselloven til pasning af et alvorligt sygt barn, medregnes ved beregning af perioden på de 2 år og 6 måneder, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 8. § 11, stk. 3, nr. 9, finder ikke anvendelse, hvis udlændingen modtager eller kunne have modtaget støtte som nævnt i 1. pkt. på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles. Tilsvarende gælder for en udlænding, der har modtaget eller kunne have modtaget støtte som nævnt i 1. pkt. i en periode på 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder, jf. § 11, stk. 4, nr. 2.

En udlænding er forpligtet til på tro og love at erklære, at udlændingen opfylder beskæftigelseskravet. Udlændingestyrelsen sammenholder udlændingens oplysninger med oplysningerne i indkomstregistret.

Hvis en udlænding har afgivet forkerte oplysninger, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar, jf. straffelovens § 161.

I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, vil der blive set bort fra beskæftigelseskravet, jf. udlændingelovens § 11, stk. 16.

2.5.2. Ministeriets overvejelser

Ifølge aftalen om finansloven for 2017 skal beskæftigelseskravet hæves, så det fremover kræves, at en udlænding har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år og 6 måneder inden for de sidste 4 år for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. I dag er kravet mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at denne del af aftalen kan gennemføres ved en ændring af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8.

Som konsekvens af ændringen af beskæftigelseskravet i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8, er det nødvendigt at ændre bestemmelserne om beregningen af den periode, hvor udlændingen har været i beskæftigelse mv., i udlændingelovens § 11, stk. 8 og 14.

2.5.3. Forslag til ændring

Det foreslås, at beskæftigelseskravet i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8, ændres, så det fremover er

en grundlæggende betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år og 6 måneder inden for de sidste 4 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det foreslås endvidere at ændre udlændingelovens § 11, stk. 8 og 14, så bestemmelserne fremover omhandler beregning af, om en udlænding har været i ordinær beskæftigelse i mindst 3 år og 6 måneder inden for de sidste 4 år.

De foreslåede ændringer går alene ud på at hæve den periode, hvor udlændingen skal have været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed, fra 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år til 3 år og 6 måneder inden for de sidste 4 år.

Der tilsigtes således ikke andre ændringer af beskæftigelseskravet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 4-6, og bemærkningerne hertil.

3. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

3.1. Generelt

En række af de grundlæggende betingelser for at få tidsubegrænset opholdstilladelse og alle de supplerende betingelser stilles ikke, hvis betingelserne ikke kan kræves opfyldt, fordi Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, jf. udlændingelovens § 11, stk. 16.

Udlændingelovens § 11, stk. 16, fastsætter således, at uanset at betingelserne i § 11, stk. 3, nr. 4-9, eller stk. 4, nr. 1-4, ikke er opfyldt, kan der meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, hvis betingelserne ikke kan kræves opfyldt, fordi Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, tilsiger det.

De grundlæggende betingelser i udlændingelovens § 11, stk. 3, der ikke stilles, hvis Danmark internationale forpligtelser tilsiger det, er kravet vedrørende gæld til det offentlige (nr. 4), selvforsørgelseskravet (nr. 5), kravet om underskrivelse af integrationserklæringen (nr. 6), sprogkravet (nr. 7), beskæftigelseskravet (nr. 8) og kravet om at være tilknyttet arbejdsmarkedet på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles (nr. 9).

De grundlæggende betingelser i udlændingelovens § 11, stk. 3, der derimod ikke fraviges, er opholdskravet (nr. 1) og vandelskravene (nr. 2 og 3).

Det er som nævnt alle de supplerende betingelser i udlændingelovens § 11, stk. 4, der ikke stilles, hvis Danmarks internationale forpligtelser tilsiger det, dvs. kravet om bestået medborgerskabsprøve eller aktivt medborgerskab (nr. 1), det skærpede beskæftigelseskrav (nr. 2), indkomstkravet (nr. 3) og det skærpede sprogkrav (nr. 4).

Der er ikke ved lovforslaget tilsigtet nogen ændringer i anvendelsen af udlændingelovens § 11, stk. 16. Der vil således fortsat skulle dispenseres fra en eller flere betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser tilsiger det.

Som et eksempel kan nævnes, at det følger af artikel 1 i FN's Handicapkonvention, at personer med handicap ifølge konventionen omfatter personer, der har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre dem i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre.

Af forarbejderne til udlændingelovens § 11, stk. 16 (tidligere stk. 14), jf. Folketingstidende 2009-10, A, L

188 som fremsat, side 36, fremgår det, at årsagen til den nedsatte funktionsevne ofte vil være en lægeligt diagnosticeret lidelse, der angiver en langvarig nedsættelse af kropslige eller kognitive funktioner, som f.eks. syn, hørelse, lammelser, hjerneskade m.v. Endvidere kan en person, der lider af posttraumatisk stress, konkret blive anset for at være en person med handicap, hvis den posttraumatiske stress efter en konkret og individuel vurdering har karakter af en langvarig funktionsnedsættelse.

Det påhviler udlændingen at dokumentere, at der foreligger et handicap, som bevirker, at der kan ske undtagelse efter bestemmelsen. Udlændingen skal således fremlægge dokumentation for, at udlændingen har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som bevirker, at udlændingen ikke kan opfylde betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Af artikel 5, stk. 1 og 2, i FN's Handicapkonvention følger det, at deltagerstaterne anerkender, at alle er lige for loven, og at alle uden nogen form for diskrimination har ret til lige beskyttelse og til at drage samme nytte af loven, samt at deltagerstaterne skal forbyde enhver diskrimination på grund af handicap.

Udlændinge, der som følge af handicap ikke er i stand til at opfylde en eller flere af betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, mødes i overensstemmelse med konventionen ikke med disse krav.

3.2. Opholdskravets betydning for adgangen til ægtefællesammenføring

3.2.1. Opholdskravets betydning

Det er en grundlæggende betingelse for at få tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har lovligt boet her i landet i mindst 6 år og i hele denne periode har haft opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1.

Udlændingen kan dog opnå tidsubegrænset opholdstilladelse allerede efter mindst 4 års lovligt ophold i Danmark, hvis udlændingen opfylder de grundlæggende betingelser i § 11, stk. 3, nr. 2-9, og samtlige 4 supplerende integrationsrelevante betingelser i § 11, stk. 4, nr. 1-4, jf. udlændingelovens § 11, stk. 5.

For en nærmere beskrivelse af opholdskravet henvises i øvrigt til afsnit 2.2 ovenfor.

Det opholdskrav, der er en betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, har i visse tilfælde betydning for udlændinges adgang til at opnå familiesammenføring med en ægtefælle eller samlever.

Det skyldes, at det efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, er en betingelse for ægtefællesammenføring, at en herboende person, der ikke er dansk statsborger, nordisk statsborger, har opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 eller 2, eller § 8 eller har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste 3 år, har haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste 3 år.

Udlændingelovens § 7 omhandler opholdstilladelse til udlændinge, der risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen nævnte grunde (konventionsstatus), jf. stk. 1, udlændinge med beskyttelsesstatus på grund af individuelle omstændigheder, jf. stk. 2, og udlændinge med midlertidig beskyttelsesstatus, jf. stk. 3.

Udlændingelovens § 8 omhandler opholdstilladelse til såkaldt kvoteflygtninge.

Den gruppe af udlændinge, der er omfattet af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, vil således være indvandrere og ikke flygtninge.

Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, indebærer, at en herboende person, der ikke er dansk statsborger, nordisk statsborger eller har opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8, som udgangspunkt skal have

haft lovligt ophold her i landet i i alt mindst 9 år for at opnå ægtefællesammenføring. I disse tilfælde vil udlændingen således skulle have lovligt ophold i mindst 6 år for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse og yderligere 3 år for at opnå ægtefællesammenføring.

Udlændingen kan dog opnå ægtefællesammenføring allerede efter mindst 7 års lovligt ophold i Danmark, hvis udlændingen opfylder samtlige 4 supplerende betingelser for at få tidsubegrænset opholdstilladelse. I disse tilfælde vil udlændingen således skulle have lovligt ophold i mindst 4 år for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse og yderligere 3 år for at opnå ægtefællesammenføring.

Det opholdskrav, der er en betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, har ikke betydning for adgangen til familiesammenføring efter EU-reglerne om fri bevægelighed. Statsborgere i EU/EØS-landene og i Schweiz samt deres familiemedlemmer er omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed.

Som anført ovenfor i afsnit 2.2 foreslås det at skærpe det opholdskrav, der er en grundlæggende betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, fra 6 år til 8 år. Skærpelsen af opholdskravet fra 6 år til 8 år vil dog ikke berøre adgangen til at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse allerede efter mindst 4 års lovligt ophold, hvis udlændingen opfylder samtlige 4 supplerende betingelser i § 11, stk. 4, nr. 1-4.

Den foreslåede skærpelse af opholdskravet fra 6 år til 8 år vil sammenholdt med udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, indebære, at sådanne udlændinge som udgangspunkt skal have haft lovligt ophold her i landet i i alt mindst 11 år for at opnå ægtefællesammenføring. I disse tilfælde vil udlændingen således skulle have lovligt ophold i mindst 8 år for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse og yderligere 3 år for at opnå ægtefællesammenføring.

Udlændingen vil dog fortsat kunne opnå ægtefællesammenføring allerede efter mindst 7 års lovligt ophold i Danmark, hvis udlændingen opfylder samtlige 4 supplerende betingelser for at få tidsubegrænset opholdstilladelse. I disse tilfælde vil udlændingen således fortsat skulle have lovligt ophold i mindst 4 år for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse og yderligere 3 år for at opnå ægtefællesammenføring.

Det bemærkes, at adgangen til ægtefællesammenføring for tyrkiske statsborgere, som har opholdstilladelse i Danmark på grundlag af EU's associeringsaftale med Tyrkiet, ikke berøres af den foreslåede skærpelse af opholdskravet.

Den foreslåede skærpelse af opholdskravet fra 6 år til 8 år berører ikke udlændinge, der har ret til ophold efter EU-reglerne om fri bevægelighed.

3.2.2. Udlændingelovens § 9 c

Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og, hvis udlændingen er under 18 år, hensynet til barnets tarv, taler derfor.

Det fremgår af bl.a. forarbejderne til bestemmelsen, jf. FT 2001-02 (2. samling), tillæg A, sp. 4016, at udlændingelovens § 9 c, stk. 1, navnlig skal anvendes, hvor det som følge af Danmarks internationale forpligtigelser, herunder særligt artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, er nødvendigt at tillade familiesammenføring, og dispensationsmulighederne i § 9 ikke kan finde anvendelse.

Det kan f.eks. være, hvis en herboende person, der er omfattet af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, ikke har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år.

Det kan f.eks. også være, hvis en ægtefælle ikke er fyldt 24 år, og parterne dermed ikke opfylder betingelsen i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, om, at begge parter skal være fyldt 24 år.

I disse tilfælde kan ganske særlige grunde eksempelvis gøre sig gældende, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforsvarligt at henvise den herboende ægtefælle til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder. Tilsvarende vil ganske særlige grunde eksempelvis kunne foreligge, hvis den herboende har samvær af et vist omfang med mindreårige børn, der er bosiddende i Danmark. I forhold til betingelsen i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, om, at begge parter skal være fyldt 24 år, vil ganske særlige grunde endvidere eksempelvis kunne foreligge, hvis den herboende udlænding er flygtning og fortsat risikerer forfølgelse i sit hjemland, og parret heller ikke kan bo sammen i f.eks. ansøgerens hjemland.

I sådanne tilfælde kan der meddeles tilladelse til ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., uanset den herboende person ikke har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år, og uanset en af ægtefællerne eller begge er under 24 år.

3.2.3. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8

Efter artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har enhver ret til respekt for bl.a. sit privatliv og familieliv. Det følger endvidere af artikel 8, stk. 2, at ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder eller friheder.

Ifølge praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol omfatter retten til et familieliv retten til at opretholde et eksisterende familieliv, f.eks. ved at staten undlader at udvise et familiemedlem, samt i visse situationer statens positive forpligtelse til at tilvejebringe de nødvendige forudsætninger for at udøve et familieliv, f.eks. ved at staten giver et familiemedlem opholdstilladelse. Medlemsstaterne har dog en relativt bred skønsmargin i denne henseende.

Det kan udledes af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at bestemmelsen ikke indebærer en generel og ubetinget ret til familiesammenføring, da familier ikke efter artikel 8 har en umiddelbar ret til at vælge det land, hvori de vil udøve deres familieliv. Der skal i hver enkelt sag, hvor en udlænding søger om familiesammenføring med en herboende person, foretages en konkret vurdering af, hvorvidt det på baggrund af sagens samlede omstændigheder er proportionalt – bl.a. ud fra Danmarks interesse i at kontrollere indvandringen – at meddele afslag på opholdstilladelse. Menneskerettighedsdomstolen lægger i sin praksis i den forbindelse vægt på en flerhed af momenter, herunder

- konsekvenserne for familielivet, herunder om det i praksis vil blive brudt,
- tidspunktet for familielivets etablering,
- årsagen til den adskillelse, der nu ønskes tilendebragt, herunder om det skyldes den herboende persons eget frie valg,
- karakteren og omfanget af parternes tilknytning til den stat, der søges om familiesammenføring i,
- den indrejsendes kulturelle og familiemæssige tilknytning til oprindelsesstaten,
- momenter som immigrationskontrol, herunder om der er sket en overtrædelse af statens lovgivning om immigration,
- om der foreligger hensyn til offentlige orden, der taler for udelukkelse fra statens område,
- om den indrejsende er mindreårig eller på anden måde afhængig af den herboende person,
- om der foreligger uoverstigelige hindringer for at udøve familielivet i et andet land, samt
- om der er noget til hinder for, at den herboende person rejser til det land, hvor udlændingen opholder sig.

De anførte momenter er nærmere beskrevet i Jon Fridrik Kjølbro: Den Europæiske Menneskerettigheds-

konvention – for praktikere, 3. udgave 2010, side 719 f med henvisning til praksis. Der henvises for en beskrivelse af Menneskerettighedsdomstolens praksis endvidere til Peer Lorenzen m.fl., Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, 3. udgave 2011, side 740 ff.

Efter den foreslåede ændring vil en herboende person, der ikke er dansk statsborger, nordisk statsborger, har opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 (asyl) eller ret til familiesammenføring efter EU-reglerne, som udgangspunkt skulle have lovligt ophold her i landet i mindst 11 år for at opnå ægtefællesammenføring. Der foreligger ministeriet bekendt ikke nogen praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol vedrørende konventionsforeneligheden af et nationalt krav til varigheden af en herboende udlændings ophold som betingelse for ægtefællesammenføring. Der er dog grund til at tro, at Menneskerettighedsdomstolen vil tage udgangspunkt i de ovennævnte momenter ved afvejningen af, om tilladelse til ægtefællesammenføring skal meddeles, eller om den offentlige interesse i at opretholde en effektiv immigrationskontrol, jf. hensynet til »landets økonomiske velfærd« efter artikel 8, stk. 2, kan begrunde et afslag.

Det forhold, at den herboende person ikke er dansk eller nordisk statsborger, har opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 (asyl) eller ret til familiesammenføring efter EU-reglerne, må i almindelighed føre til, at både den herboende udlænding og den udenlandske ægtefælle, der ønskes familiesammenført her til landet, vil have tilknytning, herunder oftest i form af statsborgerskab, længerevarende ophold samt kulturel og familiemæssig tilknytning, til et andet land, der eventuelt er det samme land for begge parter. Det må endvidere føre til, at der som udgangspunkt ikke vil foreligge uoverstigelige hindringer for at udøve familielivet i et andet land, herunder den herboende udlændings hjemland eller den udenlandske ægtefælles hjem- eller opholdsland. Det må antages, at den herboende udlændings og den udenlandske ægtefælles tilknytning til et andet land, mulighederne for at udøve familielivet i et andet land og den offentlige interesse i at opretholde en effektiv immigrationskontrol vil indgå med betydelig vægt i vurderingen af, om de pågældende efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 vil have krav på ægtefællesammenføring. Det vil også kunne indgå, at der fortsat vil være mulighed for ægtefællesammenføring allerede efter mindst 7 års lovligt ophold i Danmark, hvis den herboende udlænding opfylder samtlige 4 supplerende, integrationsrelevante betingelser for at få tidsubegrænset opholdstilladelse. Endvidere vil det kunne indgå, at der er tale om en ordning, der ikke permanent afskærer adgangen til ægtefællesammenføring, men alene udskyder denne af hensyn til at sikre integrationen af den herboende udlænding.

Der vil dog som nævnt i de enkelte tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af, om der er ret til ægtefællesammenføring inden for de første 11 år henholdsvis 7 år. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforsvarligt at henvise den herboende udlænding til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder. Tilsvarende vil det eksempelvis kunne være tilfældet, hvor den herboende udlænding har samvær af et vist omfang med mindreårige børn, der er bosiddende i Danmark.

Der er som anført ikke ministeriet bekendt praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol vedrørende konventionsforeneligheden af et nationalt krav til varigheden af en herboende udlændings ophold som betingelse for ægtefællesammenføring. Henset hertil, og da Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 i alle tilfælde indebærer en afvejning, er der en procesrisiko for, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i forbindelse med prøvelse af en konkret sag vil kunne nå frem til, at det ikke efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 er muligt generelt at stille krav om som udgangspunkt mindst 11 års ophold som betingelse for ægtefællesammenføring for herboende udlændinge, der ikke er nordiske statsborgere, har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl) eller ret til familiesammenføring efter EU-reglerne.

Det er imidlertid regeringens opfattelse, at der er tungtvejende argumenter for, at den foreslåede skærpelse af opholdskravet for tidsubegrænset opholdstilladelse fra 6 år til 8 år, der medfører et krav om som udgangspunkt mindst 11 års ophold som betingelse for ægtefællesammenføring, er forenelig med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Der er herved navnlig lagt vægt på, at både den herboende udlænding og den udenlandske ægtefælle i almindelighed vil have tilknytning til et andet land, at ægtefællerne i almindelighed vil have mulighed for at udøve familielivet i et andet land, og at der fortsat vil være mulighed for ægtefællesammenføring efter mindst 7 års lovligt ophold i Danmark, hvis den herboende udlænding opfylder samtlige supplerende, integrationsrelevante betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige mv.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Som beskrevet i afsnit 3.2.1 har den foreslåede skærpelse af opholdskravet ikke betydning for adgangen til familiesammenføring efter EU-reglerne om fri bevægelighed eller EU's associeringsaftale med Tyrkiet.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 13. januar 2017 til den 10. februar 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatsamfundet, Akademikernes Centralorganisation, Amnesti Nu, Amnesty International, Beskæftigelsesrådet, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet, Børnerådet, Børne- og Kulturchefforeningen, Børns Vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danes Worldwide, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Skibsmæglerforening, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Forfatterforening, Dansk Forlæggerforening, Dansk Kunstnerråd, Dansk Landbrug, Dansk Missionsråd, Dansk PEN, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse, Danske Advokater, Danske Dagblades Forening, Danske Dramatikeres Forbund, Danske Erhvervsskoler – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler – Lederne, Danske Havne, Danske Regioner, Danske Skønlitterære Forfattere, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Universiteter, Den Almindelige Danske Lægeforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Europabevægelse, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i

Danmark, Det Centrale Handicapråd, Det Danske Akademi, Det Kriminalpræventive Råd, DI, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Domstolsstyrelsen, Erhvervsakademi Dania, Erhvervsakademiet Lillebælt, Erhvervsakademi Midtvest, Erhvervsakademi Nordjylland, Erhvervsakademi Sjælland, Erhvervsakademi Sydvest, Erhvervsakademi Sydøst, Erhvervsakademi Århus, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Flygtningenævnet, Dommerfuldmægtigforeningen, Refugees Welcome, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Statsforvaltningens direktør, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd(FTF), Færøernes Landsstyre, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), Handels, Transport og Serviceerhvervene, HK/Danmark, Højskolernes Sekretariat, Håndværksrådet, ICORN, Indvandrermedicinsk klinik, Odense Universitetshospital, Indvandrerrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Journalistforbundet, Kirkernes Integrationstjeneste, KL, Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), KVINFO, Københavns Erhvervsakademi, Københavns Tekniske Skole, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen "Et barn To forældre", Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Mellemfolkeligt Samvirke, Niels Brock, Politiforbundet i Danmark, Professionshøjskolernes Rektorkollegium, PROSA – Forbundet af It- professionelle, PRO-Vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, PTU – Livet efter ulykken, Red Barnet, DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur, Reden Stop Kvindehandel, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigspolitiet, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, samtlige byretter, SAS head Office, SOS mod Racisme, Sundhedskartellet, Udlændingenævnet, UNHCR Regional Representation for Northern Europe, Ægteskab uden grænser og 3F.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter. Som beskrevet i afsnit 3.2.1 har den foreslåede skærpelse af opholdskravet ikke betydning for adgangen til familiesammenføring efter EU-reglerne om fri bevægelighed eller EU's associeringsaftale med Tyrkiet.	
Overimplementering af EU-		

retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1, er det en grundlæggende betingelse for at få tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har lovligt boet her i landet i mindst 6 år og i hele denne periode har haft opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p.

Ved den foreslåede ændring af *§ 11, stk. 3, nr. 1, 1. pkt.,* ændres 6 år til 8 år.

Den foreslåede ændring indebærer, at opholdskravet i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1, hæves fra 6 år til 8 år.

Der tilsigtes ikke andre ændringer af opholdskravet.

Eksempelvis berører den foreslåede ændring ikke adgangen til at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse allerede efter mindst 4 års lovligt ophold, hvis udlændingen opfylder de grundlæggende betingelser i § 11, stk. 3, nr. 2-9, og samtlige 4 supplerende betingelser i § 11, stk. 4, nr. 1-4. Udlændingelovens § 11, stk. 5, videreføres således uændret.

Den foreslåede ændring berører heller ikke EU-borgere, der har ret til ophold på baggrund af reglerne om fri bevægelighed. Efter disse regler kan der meddeles tidsubegrænset opholdsret efter 5 års uafbrudt lov-

ligt ophold i Danmark. EU-borgere, der ønsker tidsubegrænset opholdstilladelse efter 4 års lovligt ophold i Danmark, har dog mulighed for at ansøge om tidsubegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens regler.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2, er det en grundlæggende betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Ved den foreslåede ændring af *§ 11, stk. 3, nr. 2,* ændres 1 års fængsel til 6 måneders fængsel.

Den foreslåede ændring indebærer, at grænsen for, hvornår en udlænding udelukkes fra at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, sættes ned fra 1 års fængsel til 6 måneders fængsel.

Den foreslåede ændring indebærer således, at udlændingen er udelukket fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis udlændingen er idømt ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Der tilsigtes ikke andre ændringer af vandelskravet i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 5, er det en grundlæggende betingelse for at få tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen i de sidste 3 år forud for indgivelsen af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, og indtil udlændingen vil kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor.

Ved den foreslåede ændring af *§ 11, stk. 3, nr. 5,* ændres 3 år til 4 år.

Den foreslåede ændring indebærer, at den periode, hvor udlændingen ikke må have modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, hæves fra 3 år til 4 år.

Der tilsigtes ikke andre ændringer af selvforsørgelseskravet.

Selvforsørgelseskravet vil på samme måde som i dag ikke skulle stilles, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, jf. udlændingelovens § 11, stk. 16.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8, er det en grundlæggende betingelse for at få tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse

eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. stk. 8, i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Ved den foreslåede ændring af *§ 11, stk. 3, nr. 8,* ændres 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år til 3 år og 6 måneder inden for de sidste 4 år.

Den foreslåede ændring indebærer, at den periode, hvor udlændingen skal have været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed, hæves fra 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år til 3 år og 6 måneder inden for de sidste 4 år.

Der tilsigtes ikke andre ændringer af beskæftigelseskravet.

Beskæftigelseskravet vil på samme måde som i dag ikke skulle stilles, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, jf. udlændingelovens § 11, stk. 16.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 8, indgår beskæftigelse ved beregning af, om en udlænding har været i ordinær beskæftigelse i mindst 2 år og 6 måneder inden for de seneste 3 år, jf. stk. 3, nr. 8, på følgende måde:

1) Ansættelsesforhold, hvor udlændingen her i landet har haft ordinær beskæftigelse med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mindst 30 timer (fuldtidsbeskæftigelse), indgår med den fulde varighed.
2) Ansættelsesforhold i udlandet, hvor udlændingen har haft beskæftigelse som udstationeret eller udsendt af en dansk offentlig myndighed, en privat virksomhed, en forening eller en organisation, indgår med den fulde varighed, dog højst med 2 år.
3) Ansættelsesforhold i udlandet, hvor udlændingen har haft beskæftigelse, i forbindelse med at udlændingens ægtefælle eller faste samlever har været udstationeret eller udsendt til udlandet som nævnt i nr. 2, indgår med den fulde varighed, dog højst med 2 år.
4) Ansættelsesforhold i udlandet, som er væsentlige af hensyn til udlændingens beskæftigelsesforhold her i landet, indgår med den fulde varighed, dog højst med 1 år.

Ved den foreslåede ændring af *§ 11, stk. 8,* ændres 2 år og 6 måneder inden for de seneste 3 år til 3 år og 6 måneder inden for de seneste 4 år.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, hvor den periode, hvor udlændingen skal have været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed, hæves fra 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år til 3 år og 6 måneder inden for de sidste 4 år.

Der er således alene tale om en teknisk ændring.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 14, kan den periode, hvor en udlænding inden for de sidste 3 år forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, har modtaget eller kunne have modtaget støtte efter lov om social service til pasning af et handicappet barn eller en døende nærstående eller efter barselloven til pasning af et alvorligt sygt barn, medregnes ved beregning af perioden på de 2 år og 6 måneder, der er nævnt i stk. 3, nr. 8. Stk. 3, nr. 9, finder

ikke anvendelse, hvis udlændingen modtager eller kunne have modtaget støtte som nævnt i 1. pkt. på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles. Tilsvarende gælder for en udlænding, der har modtaget eller kunne have modtaget støtte som nævnt i 1. pkt. i en periode på 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder, jf. stk. 4, nr. 2.

Ved den foreslåede ændring af *§ 11, stk. 14, 1. pkt.,* ændres 3 år til 4 år, ligesom 2 år og 6 måneder ændres til 3 år og 6 måneder.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, hvor den periode, hvor udlændingen skal have været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed, hæves fra 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år til 3 år og 6 måneder inden for de sidste 4 år.

Der er således alene tale om en teknisk ændring.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11 a, stk. 1, er betinget frihedsstraf til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 4 år og 6 måneder fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom, dog altid indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen.

Ved den foreslåede ændring af *§ 11 a, stk. 1,* nyaffattes bestemmelsen.

Den foreslåede ændring indebærer, at der fremover – ligesom ved karenstiderne for indfødsret – skal skelnes mellem betingede domme med vilkår om samfundstjeneste, jf. nr. 1, og andre betingede domme, jf. nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse i *§ 11 a, stk. 1, nr. 1,* fastsætter, at betinget frihedsstraf med vilkår om samfundstjeneste er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 7 år og 6 måneder fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom, dog altid indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 1, nr. 1, indebærer, at karenstiden ved betinget dom med vilkår om samfundstjeneste fastsættes til 7 år og 6 måneder fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom, dog altid indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen. Dermed sikres det, at der i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse indføres en karenstid ved betinget frihedsstraf med vilkår om samfundstjeneste, som svarer til den karenstid ved betingede domme med vilkår om samfundstjeneste, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 12 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Den foreslåede bestemmelse i *§ 11 a, stk. 1, nr. 2,* fastsætter, at anden betinget frihedsstraf er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 6 år fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom, dog altid indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 1, nr. 2, indebærer, at karenstiden ved betinget fængsel forlænges fra 4 år og 6 måneder til 6 år. Dermed kommer den karenstid ved betinget frihedsstraf, der gælder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, til at svare til den karenstid på 6 år ved betingede domme, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 12 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11 a, stk. 2, er ubetinget frihedsstraf – uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3 – til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

1) Ubetinget frihedsstraf i under 6 måneder er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år fra tidspunktet for løsladelse.
2) Ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 18 år fra tidspunktet for løsladelse.

Ved den foreslåede ændring af *§ 11 a, stk. 2,* nyaffattes bestemmelsen, så der fastsættes nye karenstider for ubetinget frihedsstraf uden for de tilfælde, der er nævnt i udlændinge- lovens § 11, stk. 3, nr. 2 og 3.

I de tilfælde, der er nævnt i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, er udlændingen helt udelukket fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse. Hvis udlændingen – uden for de tilfælde, der er nævnt i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2 og 3 – er idømt ubetinget frihedsstraf, vil udlændingen i en periode (karenstid) være udelukket fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11 a, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11 a, stk. 2, indebærer, at der fremover – ligesom ved karenstiderne for indfødsret – skal skelnes mellem ubetinget frihedsstraf i under 60 dage, jf. nr. 1, ubetinget frihedsstraf i under 60 dage for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13, jf. nr. 2, og ubetinget frihedsstraf i 60 dage eller mere, men under 6 måneder, jf. nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse i *§ 11 a, stk. 2, nr. 1,* fastsætter, at ubetinget frihedsstraf i under 60 dage er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år fra tidspunktet for løsladelse, jf. dog nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 2, nr. 1, indebærer, at karenstiden fortsat er 12 år ved ubetinget frihedsstraf i under 60 dage. Dermed sikres det, at karenstiden svarer til den karenstid på 12 år ved ubetinget frihedsstraf op til 60 dage, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 5 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Den foreslåede bestemmelse i *§ 11 a, stk. 2, nr. 2,* fastsætter, at ubetinget frihedsstraf i under 60 dage for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 18 år fra tidspunktet for løsladelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 2, nr. 2, indebærer, at der fastsættes en karenstid på 18 år ved ubetinget frihedsstraf i under 60 dage for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 (Forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) eller kapitel 13 (Forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme m.v.). Dermed indføres der i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse en karenstid, som svarer til den karenstid på 18 år ved ubetinget frihedsstraf op til 60 dage for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 6 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 2, nr. 2, skal ses i sammenhæng med den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 3. Efter sidstnævnte bestemmelse er det en grundlæggende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller §§ 210, 216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 244-246. Er udlændingen idømt ubetinget frihedsstraf i 60 dage eller mere for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13, vil udlændingen således være helt udelukket fra tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede bestemmelse i *§ 11 a, stk. 2, nr. 3,* fastsætter, at ubetinget frihedsstraf i 60 dage eller mere, men under 6 måneder, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 15 år fra tidspunktet for løsladelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 2, nr. 3, indebærer, at karenstiden ved ubetinget frihedsstraf i 60 dage eller mere, men under 6 måneder, forlænges fra 12 år til 15 år. Dermed kommer denne karenstid til at svare til den karenstid på 15 år ved ubetinget frihedsstraf på 60 dage og op til 6 måneder, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 7 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Ifølge de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 11 a, stk. 2, nr. 1-3, regnes karenstiden fra tidspunktet for løsladelse. Det indebærer f.eks., at karenstiden regnes fra løsladelsen fra varetægtsfængsling i de tilfælde, hvor en ubetinget frihedsstraf anses for udstået ved varetægtsfængslingen.

Det følger endvidere af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11 a, stk. 3, at prøveløslades udlændingen, regnes karenstiden fra dette tidspunkt.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 11 a, stk. 2, indebærer endelig, at den gældende bestemmelse i § 11 a, stk. 2, nr. 2, der omhandler karenstiden i tilfælde, hvor udlændingen er idømt ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år, udgår.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, hvor grænsen for, hvornår en udlænding udelukkes fra at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, sættes ned fra 1 års fængsel til 6 måneders fængsel.

Da en udlænding, der er idømt ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år, fremover vil være udelukket fra tidsubegrænset opholdstilladelse som følge af den foreslåede ændring af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2, vil det således ikke længere være relevant at fastsætte en karenstid i de tilfælde, hvor udlændingen idømmes en ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.2 og 2.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11 a indeholder ingen bestemmelser om fastsættelse af karenstiden ved en delvist betinget frihedsstraf.

Den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens *§ 11 a, stk. 4,* fastsætter, at en delvis betinget frihedsstraf uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i det tidsrum, som den ubetingede del af frihedsstraffen ville give anledning til, jf. stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 4, indebærer, at karenstiden i de tilfælde, hvor udlændingen er idømt en delvis betinget frihedsstraf, skal fastsættes til det tidsrum, som den ubetingede del af frihedsstraffen isoleret ville give anledning til efter bestemmelsen i § 11 a, stk. 2. Er udlændingen f.eks. idømt fængsel i 3 måneder, hvoraf 60 dage er gjort betinget, vil karenstiden således skulle fastsættes som karenstiden ved ubetinget frihedsstraf i 30 dage, dvs. til 12 år, jf. den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 2, nr. 1.

Med den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 4, indføres der i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse en bestemmelse om karenstiden ved en delvist betinget frihedsstraf, som svarer til den bestemmelse om karenstiden ved delvist betinget dom, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 13 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11 a indeholder ingen bestemmelser om fastsættelse af karenstiden ved straf, der er helt eller delvist eftergivet ved benådning.

Den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens *§ 11 a, stk. 5, 1. pkt.,* fastsætter, at en straf, som er delvist eftergivet ved benådning, uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i det tidsrum, som den del af straffen, der skal udstås, ville give anledning til, jf. stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 5, 1. pkt., indebærer, at karenstiden i de tilfælde, hvor straffen delvist eftergives ved benådning, skal fastsættes til det tidsrum, som den del af straffen, der skal udstås, isoleret ville give anledning til efter bestemmelserne i § 11 a, stk. 1 og 2. Er udlændingen f.eks. idømt ubetinget fængsel i 3 måneder, hvoraf 60 dage eftergives ved benådning, vil karenstiden således skulle fastsættes som karenstiden ved ubetinget frihedsstraf i 30 dage, dvs. til 12 år, jf. den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 2, nr. 1.

Den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens *§ 11 a, stk. 5, 2. pkt.,* fastsætter, at en straf, som er helt eftergivet ved benådning, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 4 år og 6 måneder efter udløbet af den prøvetid, der er fastsat som betingelse for eftergivelsen.

Med den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 5, indføres der i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse en bestemmelse om karenstiden ved straf, der er helt eller delvist eftergivet ved benådning, som svarer til den bestemmelse herom, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 11 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11 a, stk. 4, fastsætter, at anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en betinget eller ubetinget frihedsstraf, uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

1) Dom til behandling, herunder ambulant behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 9 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.
2) Dom til anbringelse i hospital, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 15 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.
3) Dom til forvaring, jf. straffelovens § 68, jf. § 70, og § 70, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 30 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, jf. stk. 5.

Ved den foreslåede ændring af *§ 11 a, stk. 4,* der bliver stk. 6, ophæves nr. 1 og i stedet indsættes et nyt nr. 1 og et nyt nr. 2.

Den foreslåede ændring indebærer, at der fremover – ligesom ved karenstiderne for indfødsret – skal skelnes mellem domme til ambulant behandling, jf. nr. 1, og andre behandlingsdomme, jf. nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse i *§ 11 a, stk. 6, nr. 1,* fastsætter, at dom til ambulant behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 9 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 7.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 6, nr. 1, indebærer, at karenstiden ved dom til ambulant behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse fortsat er 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 9 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen. Dermed sikres det, at den karenstid ved domme til ambulant behandling, der gælder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, svarer til den karenstid ved domme til ambulant behandling, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 17 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Den foreslåede bestemmelse i *§ 11 a, stk. 6, nr. 2,* fastsætter, at dom til behandling, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 9 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 12 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 7.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 6, nr. 2, indebærer, at karenstiden ved dom til behandling forlænges fra 6 år til 9 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 12 år (mod i dag 9 år) fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen. Dermed sikres det, at den karenstid ved behandlingsdomme, der gælder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, svarer til den karenstid ved behandlingsdomme, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 16 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Den foreslåede ændring indebærer endelig, at de gældende bestemmelser i § 11 a, stk. 4, nr. 2 og 3, videreføres som § 11 a, stk. 6, nr. 3 og 4. Disse karenstider svarer således til de karenstider ved domme til henholdsvis anbringelse og forvaring, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 14 og 15 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11 a, stk. 4, fastsætter, at anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en betinget eller ubetinget frihedsstraf, uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

1) Dom til behandling, herunder ambulant behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 9 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.
2) Dom til anbringelse i hospital, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 15 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.
3) Dom til forvaring, jf. straffelovens § 68, jf. § 70, og § 70, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 30 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, jf. stk. 5.

Ved den foreslåede ændring af *§ 11 a, stk. 4, nr. 2 og 3,* der bliver stk. 6, nr. 3 og 4, ændres stk. 5 to steder til stk. 7.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om at indsætte to nye bestemmelser i udlændingelovens § 11 a, stk. 4 og 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Der er således alene tale om en teknisk ændring.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11 a, stk. 5, fastsætter, at ved efterfølgende ændringer af en af de i stk. 4 nævnte retsfølger beregnes udstrækningen af tidsrummet ud fra den sidst idømte retsfølge.

Ved den foreslåede ændring af *§ 11 a, stk. 5,* der bliver stk. 7, ændres stk. 4 til stk. 6.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om at indsætte to nye bestemmelser i udlændingelovens § 11 a, stk. 4 og 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Der er således alene tale om en teknisk ændring.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11 a, stk. 6, er dom til ungdomssanktion, jf. straffelovens § 74 a, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år fra tidspunktet for foranstaltningens ophør.

Ved den foreslåede ændring af *§ 11 a, stk. 6,* der bliver stk. 8, ændres 3 år til 6 år.

Den foreslåede ændring indebærer, at karenstiden ved dom til ungdomssanktion forlænges fra 3 år til 6 år. Dermed kommer den karenstid ved dom til ungdomssanktion, der gælder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, til at svare til den karenstid på 6 år ved dom til ungdomssanktion, der gælder for meddelelse af indfødsret, jf. pkt. 18 i bilag 2 til indfødsretsaftalen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11 a, stk. 7, fastsætter, at er udlændingen flere gange idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for lovovertrædelser, der ville have medført straf af denne karakter, beregnes de i stk. 1, 2 og 4 nævnte tidsrum ud fra den sidst idømte retsfølge, medmindre tidsrummet herved bliver kortere end det tidsrum, der efter stk. 1, 2 eller 4 er gældende for udlændingen efter en tidligere idømt retsfølge.

Ved den foreslåede ændring af *§ 11 a, stk. 7,* der bliver stk. 9, ændres henvisningerne til stk. 1, 2 og 4 til henvisninger til stk. 1, 2 og 4-6.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om at indsætte to nye bestemmelser i udlændingelovens § 11 a, stk. 4 og 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Der er således alene tale om en teknisk ændring.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Den foreslåede bestemmelse i *§ 2, stk. 1,* fastsætter, at loven træder i kraft den 15. maj 2017.

Den foreslåede bestemmelse i *§ 2, stk. 2,* fastsætter, at loven ikke finder anvendelse for ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse, der indgives før lovforslagets fremsættelse. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Med henblik på at sikre, at de nye, skærpede regler om tidsubegrænset opholdstilladelse finder anvendelse i flere sager, foreslås det således, at loven får virkning for ansøgninger, der indgives fra og med fremsættelsestidspunktet, medmindre der træffes afgørelse i disse sager inden ikrafttrædelsestidspunktet.

Udlændingestyrelsen har orienteret om de nye, forventede regler på hjemmesiden www.nyidanmark.dk i forbindelse med høringen af myndigheder og organisationer forud for fremsættelsen af lovforslaget og igen samtidig med fremsættelsen af lovforslaget. Der er i den forbindelse orienteret om, at ansøgninger indgivet fra fremsættelsen, der ikke er færdigbehandlede på ikrafttrædelsestidspunktet, vil blive behandlet efter de nye regler, og at et gebyr ikke vil blive tilbagebetalt.

Til § 3

Efter udlændingelovens § 66 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Den foreslåede bestemmelse, der vedrører lovens territoriale gyldighedsområde, betyder, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	*Lovforslaget*
	§ 1
	I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, som ændret senest ved lov nr. 235 af 14. marts 2017, foretages følgende ændringer:
§ 11. ---	
Stk. 2. ---	
Stk. 3. Medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, kan der efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, hvis:	
1) Udlændingen har lovligt boet her i landet, jf. dog stk. 7, i mindst 6 år, jf. dog stk. 5 og 6, og i hele denne periode haft opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p. Hvis opholdstilladelsen er meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, 1. pkt., på baggrund af ægteskab eller fast samlivsforhold, anses betingelsen i 1. pkt. kun for opfyldt, hvis opholdstilladelsen er meddelt på grundlag af samme ægteskab eller samlivsforhold.	**1.** I *§ 11, stk. 3, nr. 1, 1. pkt.,* ændres »6 år« til: »8 år«.
2) Udlændingen er ikke idømt ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.	**2.** I *§ 11, stk. 3, nr. 2,* ændres »1 års« til: »6 måneders«.
3-4) ---	
5) Udlændingen har ikke i de sidste 3 år forud for indgivelsen af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, og indtil udlændingen vil kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor.	**3**. I *§ 11, stk. 3, nr. 5,* ændres »3 år« til: »4 år«.
6-7) ---	
8) Udlændingen har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. stk. 8, i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.	**4.** I *§ 11, stk. 3, nr. 8,* ændres »2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år« til: »3 år og 6 måneder inden for de sidste 4 år«.
9) ---	
Stk. 4-7. ---	
Stk. 8. Ved beregning af, om en udlænding har været i ordinær beskæftigelse i mindst 2 år og 6 måneder inden for de seneste 3 år, jf. stk. 3, nr. 8, indgår beskæftigelse på følgende måde:	**5.** I *§ 11, stk. 8,* ændres »2 år og 6 måneder inden for de seneste 3 år« til: »3 år og 6 måneder inden for de seneste 4 år«.
1-4) ---	
Stk. 9-13. ---	
Stk. 14. Den periode, hvor en udlænding inden for de sidste 3 år forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, har modtaget eller kunne have modtaget støtte efter lov om social service til pasning af et	**6.** I *§ 11, stk. 14, 1. pkt.,* ændres »3 år« til: »4 år«, og »2 år og 6 måneder« ændres til: »3 år og 6 måneder«.

handicappet barn eller en døende nærstående eller efter barselloven til pasning af et alvorligt sygt barn, kan medregnes ved beregning af perioden på de 2 år og 6 måneder, der er nævnt i stk. 3, nr. 8. Stk. 3, nr. 9, finder ikke anvendelse, hvis udlændingen modtager eller kunne have modtaget støtte som nævnt i 1. pkt. på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles. Tilsvarende gælder for en udlænding, der har modtaget eller kunne have modtaget støtte som nævnt i 1. pkt. i en periode på 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder, jf. stk. 4, nr. 2.
Stk. 15 -17. ---

§ 11 a. Betinget frihedsstraf er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 4 år og 6 måneder fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom, dog altid indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen.

Stk. 2. Ubetinget frihedsstraf er uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:
1) Ubetinget frihedsstraf i under 6 måneder er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år fra tidspunktet for løsladelse.
2) Ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år, er til hinder for meddelels af tidsubegrænset opholdstilladelse i 18 år fra tidspunktet for løsladelse.

Stk. 3. ---

7. *§ 11 a, stk. 1,* affattes således:

»Betinget frihedsstraf er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:
1) Betinget frihedsstraf med vilkår om samfundstjeneste er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 7 år og 6 måneder fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom, dog altid indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen.
2) Anden betinget frihedsstraf er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 6 år fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom, dog altid indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen.«

8. *§ 11 a, stk. 2,* affattes således:

»*Stk. 2.* Ubetinget frihedsstraf er uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:
1) Ubetinget frihedsstraf i under 60 dage er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år fra tidspunktet for løsladelse, jf. dog nr. 2.
2) Ubetinget frihedsstraf i under 60 dage for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 18 år fra tidspunktet for løsladelse.
3) Ubetinget frihedsstraf i 60 dage eller mere, men under 6 måneder, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 15 år fra tidspunktet for løsladelse.«

9. I *§ 11 a* indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. En delvis betinget frihedsstraf er uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i det tidsrum, som den ubetingede del af frihedsstraffen isoleret ville give anledning til, jf. stk. 2.

Stk. 5. En straf, som er delvist eftergivet ved benådning, er uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i det tidsrum, som den del af straffen, der skal udstås, isoleret ville give anledning til, jf. stk. 1 og 2. En straf, som er helt eftergivet ved benådning, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 4 år og 6 måneder efter

udløbet af den prøvetid, der er fastsat som betingelse for eftergivelsen.«

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 6-9.

Stk. 4. Anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en betinget eller ubetinget frihedsstraf, er uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

1) Dom til behandling, herunder ambulant behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 9 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.
2) Dom til anbringelse i hospital, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 15 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.
3) Dom til forvaring, jf. straffelovens § 68, jf. § 70, og § 70, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 30 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, jf. stk. 5.

10. *§ 11 a, stk. 4, nr. 1,* der bliver stk. 6, nr. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

1) »Dom til ambulant behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 9 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.
2) Dom til behandling, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 9 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 12 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.«

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 3 og 4.

Stk. 5. Ved efterfølgende ændringer af en af de i stk. 4 nævnte retsfølger beregnes udstrækningen af tidsrummet ud fra den sidst idømte retsfølge.

11. I *§ 11 a, stk. 4, nr. 2 og 3,* der bliver stk. 6, nr. 3 og 4, ændres »stk. 5« til: »stk. 7«.

Stk. 6. Dom til ungdomssanktion, jf. straffelovens § 74 a, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år fra tidspunktet for foranstaltningens ophør.

12. I *§ 11 a, stk. 5,* der bliver stk. 7, ændres »stk. 4« til: »stk. 6«.

13. I *§ 11 a, stk. 6,* der bliver stk. 8, ændres »3 år« til: »6 år«.

Stk. 7. Er udlændingen flere gange idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for lovovertrædelser, der ville have medført straf af denne karakter, beregnes de i stk. 1, 2 og 4 nævnte tidsrum ud fra den sidst idømte retsfølge, medmindre tidsrummet herved bliver kortere end det tidsrum, der efter stk. 1, 2 eller 4 er gældende for udlændingen efter en tidligere idømt retsfølge.

14. I *§ 11 a, stk. 7,* ændres »stk. 1, 2 og 4« til: »stk. 1, 2 og 4-6«, og »stk. 1, 2 eller 4« ændres til: »stk. 1, 2 eller 4-6«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. maj 2017.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse for ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse, der er indgivet før lovforslagets fremsættelse. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.